

Så skal jeg til de forslag om motiveret dagsorden, der er foreslået, kort sige, at med hensyn til det første fra hr. Kjeld Albrechtsen, Enhedslisten, kan Fremskridtspartiet ikke støtte dagsordensforslaget.

Jeg har været lidt inde på det. Vi går ikke ind for, at vi afsætter de 25 mio. kr., som er oplistet i forslaget, og så mener vi i øvrigt heller ikke, at regeringen skal pålægges at vente med at indlede forhandlinger med partierne om et dansk memorandum. Vi mener som sagt, at det måske tværtimod skal forhandles så betids, at man kan nå at få det ud til den vejledende folkeafstemning, som vi ønsker.

Med hensyn til det andet forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat af Socialistisk Folkeparti, skal jeg sige, at det kan Fremskridtspartiet heller ikke støtte. Vi er ikke en del af det nationale kompromis, vi har ikke stemt for det, vi er ikke en del af det forlig, og vi mener ikke, at det danner udgangspunkt for en ny og langsigtet dansk EU-politik.

Med hensyn til det sidste dagsordensforslag, som er fremsat af regeringspartierne, Venstre og De Konservative, skal jeg lige komme med den hurtige og meget korte bemærkning, at der er ting i det, som vi synes giver et forkert signal.

Vi mener, det er afgørende, at vi ikke fra dansk side blander os i folkeafstemningen i Norge, og derfor havde vi gerne set en lidt anderledes formulering i anden linje. Men vi vil sluttelig stemme for det dagsordensforslag, der ligger, fordi vi mener, at vi kan, hvis vi gør det rigtigt, få glæde af, at også Norge melder sig ind i EU, for det kan faktisk – og det må Enhedslisten også anerkende – give unionsmodstanderne bedre vilkår i Den Europæiske Union.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne allerførst complimentere hr. Kristian Thulesen Dahl for den både realistiske holdning til tingene og også den søgende holdning. Det at søge efter, hvordan vi kan komme til at gøre det bedst muligt, og i den forbindelse den skepsis, som man derfor bringer til veje over for, at man tror, at man bare kan iværksætte en folkeoplysningskampagne, så kommer folk strømmande for at høre, hvad vi har at fortælle, det er netop det, der, det ved vi, er det vanskelige, og det er derfor, jeg fuldt ud forstår, at regeringen ikke på et meget tidligt tidspunkt begynder at tage stilling til hverken Vestunionen eller den fælles mønt. Det forstår jeg udmærket godt, for

min bedømmelse er, at ingen af de to ting overhovedet vil være på dagsordenen – undtagen i debatten. Det vil ikke være på dagsordenen i 1996 i hvert fald. Det er fuldstændig utænkeligt, at Vestunionen skulle udvikle sig med en sådan fart, og at den udenrigspolitiske enighed mellem Europas lande også skulle udvikle sig så hurtigt. Det er utænkeligt.

Med hensyn til den fælles mønt så er det nu i mine øjne en gang pladder. Det, det drejer sig om, er en fast valutakurs. Det er det, der er realiteten. Fælles mønt kan man lave, hvis man synes, det er sjovt, og hvis man tror, at der er brug for mønter til den tid. Men den fælles valutakurs varer det mange år før landene er modne til.

Derfor, og det er det, jeg vil bede hr. Kristian Thulesen Dahl tænke på, vil det være helt forkert, hvis vi allerede nu udvikler den danske befolkning i en diskussion om 2-3 ting, som slet ikke kommer til at foreligge i det, som man beslutter på regeringskonferencen. Men det må ikke optages, og der er vel ingen, der mistænker CD for, at vi ikke ønsker en diskussion om Vestunionen; den er bare uaktuel.

Vi ønsker navnlig en diskussion om, hvor stærk den nye bank skal være, og det må jeg lige slutte med at sige, for det ønske udtalte den nye bankdirektør, da han blev udnævnt. Han takkede meget for, at han var blevet udnævnt. Han takkede også meget for, at man nu har fundet et sted, han skulle være. Nu manglede der bare én ting, og det var det vigtigste, nemlig hvor store beføjelser banken får. Og det er i Danmarks interesse, at den bank får størst mulig indflydelse, sådan at det ikke er Bundesbank, der skal bestemme rentefoden i hele Europa.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl citerede mig for at skulle have sagt, at vi ønskede en debat ud fra europæiske præmisser. Jeg tror ikke, jeg har brugt udtrykket præmisser.

Nej, det, jeg har ønsket at sige – og det vil jeg gerne sige helt klart nu – er, at vi ønsker en debat, der tager udgangspunkt i, hvordan det Europa skal se ud, som vi skal arbejde med i de næste årtier, for at vi kan sikre freden og stabiliteten i Europa. Det er det, vi ønsker. Hvordan skal det Europa se ud? Hvad er det for nogle traktater, vi skal have, for at vi også er i stand til at optage de østeuropæiske lande i EU?